

1.

LÁZADÁS A TÖKÉLETES UNIVERZUMBAN

Szeptember 24., szombat délután

A világ ősi történelme, az ember teremtése és bukása felől a Biblia ismeretére vagyunk utalva. Távolítsuk el Isten szavát, és csak azt várhatjuk el, ami a tévedés befogadásának a következménye.

Szükségünk van a föld eredetének hiteles történelmére, Lucifer bukásának s a bűn világunkba beengedésének történelmére. A Biblia nélkül a hamis elméletek megzavarnának minket. A babonaság és hazugság kényuralmának lennénk kiszolgáltatva. Ám kezünkben van a világ kezdetének hiteles története, nem kell emberi találgatásokkal és megbízhatatlan elméletekkel terhelni magunkat. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. köt., 742. o.

Amikor Sátán, a csaló a mennyben vétkezett, még a hűséges angyalok sem voltak tisztában jellemével. Isten nem pusztította el Sátánt azonnal. Ha elpusztította volna, a szent angyalok megkérdőjelezték volna Isten igazságosságát és szeretetét. Az Isten jóságával szembeni kétely olyan lett volna, mint a bűn és jaj keserű gyümölcsét termő rossz mag. Azért kímélte meg Sátánt, hogy a bűn szerzőjének jellege teljesen lelepleződjön. Hosszú századok óta Isten mélységes fájdalommal szemléli azt a képet, amelyet a gonoszság működése nyújt, és meghozta végtelen áldozatát a Golgotán, mert nem akarta, hogy Sátán bárkit is megtévesszen. A konkolyt nem lehet a drága mag veszélyeztetése nélkül kiszakítani. Vajon mi ne legyünk olyan türelmesek embertársainkkal, mint a menny és föld Ura Sátánnal? – *Krisztus példázatai*, 72. o.

Amikor Sátán az embert rávette a bűnre, abban reménykedett, hogy Istennek a bűnnel szembeni irtózata örökre elválasztja a mennyet a földtől. Ellenben amikor megnyílt az ég és Isten szólt Fiához, akkor megkon-

dult a harang, amely Sátán pusztulását hirdette. A kísértő attól félt, hogy Isten attól kezdődően még jobban magához láncolja az embert, és erőt ad neki legyőzni a sátáni álnokságokat. Krisztus ezért jött le a mennyei udvarokból. Sátán jól ismerte a Megváltó magas mennyei pozícióját, és azt, hogy a szerető Atya Fia. Félelemmel töltötte el Sátánt az, hogy Jézus elhagyta a mennyet, és emberként jött le világunkba, ezért félteni kezdte biztonságát. Az elbukott ember érdekében hozott végtelen áldozat titkát egyszerűen képtelen volt megérteni... A világ legdrágább kincsei sem érték fel ezen áldozat értékét. Mivel Sátán a lázadása miatt elveszítette a mennyei dicsőséget és gazdagságot, elhatározta, hogy bosszút áll, és eléri, hogy minél több ember becsülje alá a mennyet, és szeresse inkább teljes szívéből a földi kincseket. – *Confrontation*, 29–30. o.

Szeptember 25., vasárnap

Isten minden teremtménye szeretetéről és hatalmáról tesz bizonyosságot. Ő alkotta meg a világot, és mindent, ami abban van. Isten szereti a szépet, és az általa teremtett, számunkra megfelelő világot nem csak a kényelmünket szolgáló szükséges dolgokkal együtt adományozta nekünk, hanem megtöltötte az ég és a föld szépségeivel is. Ősszel a termőföldek gazdagságában gondoskodását láthatjuk, és a nap vidám ragyogása a mosolyát tárja elénk. Kezével alkotta a délceg szirteket és a magas hegyeket. A legmagasabb fák is a parancsára nőnek, és Ő terített bársonyos zöld szőnyeget a földre, amit kidíszített virágokkal és bokrokkal.

Miért öltöztette élénkzöld színbe a földet és a fákat, és miért nem használt szomorkás barna színt? Vajon nem azért, hogy még kellemesebb legyen az emberi szem számára? Vajon nem kellene hálával teljen meg a szívünk, látva bölcsességének és szeretetének bizonyítékait az általa teremtett csodálatos természetben? – *Lift Him Up*, 67. o.

Az egész természet Isten művét hirdeti. Ádám és Éva számára az Édenkert tele volt az Alkotó ismeretével és mennyei tanításokkal. Figyelmes fülük a bölcsesség hangjához szokott. Ez a bölcsesség szólt szemeikhez és befogadó szívükhöz is, mivel a teremtett világ által Isten beszélt hozzájuk. Amint a szent pár áthágta a magasságos Isten törvényét, az isteni dicsőség eltávolodott a természettől. A bűn megrontotta a természetet. De Isten példabeszédei nem töröltettek el, hiszen, ha

helyesen kutatjuk és értelmezzük, a természet még ma is a Teremtőjéről tesz bizonyosságot. (...)

A természet szépsége önmaga is képes eltávolítani az emberi lelket a bűntől és a világ vonzalmaitól, hogy tisztasághoz, békességhez és Istenhez vezesse őt. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 186. o.

A szeretet, melyre Krisztus példát mutatott, semmihez sem fogható. Értékesebb, mint az arany, ezüst vagy drágakövek. Krisztus élő szeretetéért imádkoznunk kell, és azt keresnünk. A keresztény, akiben ez a szeretet él, minden emberi gyarlóság fölötti jellemmel bír.

Mindenkinek szeretetre van szüksége. Azért van annyi keményszívű férfi és nő a világon, mert gyöngeségnek tartják az igazi barátságosságot. Ezért azt nem is ápolják, hanem inkább elfojtják. A természetük jobbik oldalát még gyermekkorukban megrontották és elfojtották. S ha csak az isteni fény sugarai meg nem olvasztják hidegségüket és keményszívű önzésüket, az ilyenek boldogságát örökre eltemették. Ha oly szeretetteljes szívet szeretnénk, mint földön jártakor Jézusé volt, s olyan megszentelődött szánakozást, amilyen az angyalok szívében él a bűnös halandók iránt, akkor ápoljuk a gyermekkor gyöngédségeit, melyek maguk jelentik az őszinte egyszerűséget és mesterkéletlenséget. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. köt., 606–607. o.

Szeptember 26., hétfő

Mindenki szabadon megválaszthatja, hogy milyen hatalom uralkodjon rajta. Senki sem bukhat olyan mélyre, senki sem olyan gonosz, hogy ne találhatna szabadulást Krisztusban. A megszállott ember ima helyett csak Sátán szavait tudta kiejteni, de a szív kimondatlan kérése mégis meghallgatásra talált. Nincs olyan kiáltása a rászoruló léleknek, még ha nem is tudja szavakba önteni, mely észrevétlen maradna. Aki kész szövetségi kapcsolatra lépni a menny Istenével, azt nem hagyja Sátán hatalmában, sem saját természetének gyöngeségeiben. Hívja a Megváltó: „Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” (Ésa 27:5) A sötétség szellemei minden lélekért harcolnak, aki egyszer már uralmuk alatt állt, ám Isten angyalai győzedelmes erővel vívnek ugyanazért a lélekért. Az Úr így szól: „Elvétethetik-e a préda az erőstől és megszabadulhatnak-e az igazak foglyai? [...] Így szól az Úr, az erőstől elvételnek a foglyok is, és megszabadul a kegyetlen zsákmánya, és háborgatódait

én háborítom meg, és én tartom meg fiaidat.” (Ésa 49:24–25) – *Jézus élete*, 258. o.

Amikor még szeretet nélkül valók, méltatlanok, gyűlöltek és gyűlölők voltunk, mennyei Atyánk megkönyörült rajtunk. „De mikor a mi megtartó Istenünk jóvolta és az emberekhez való szeretete megjelent, nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket.” (Tit 3:4–5) Ha befogadjuk Isten szeretetét, jóságossá és gyöngéddé tesz minket, nemcsak a kedvünkre valók, hanem a leghibásabb, legtévelygőbb, legbűnösebb emberek iránt is.

Azok Isten gyermekei, akik isteni természetének részesei. Nem földi rang, születés, nemzetiség vagy vallásos előjog bizonyítja, hogy Isten családjának tagjai vagyunk, hanem az egész emberiséget magába foglaló szeretet. Még a bűnösök is, akik nem zárkóztak el teljesen Isten Lelke elől, fogékonyak a szeretetre. Bár gyűlölségre gyűlölködéssel felelhetnek, a szeretetet szeretettel viszonozzák. Egyedül Isten lelkülete viszonozza szeretettel a gyűlöletet. Szeretettel kell viseltetünk a hálátlanok iránt, jót tennünk azokkal, akiktől semmi viszonzást nem várunk. Ez a mennyei Uralkodó pecsétje. A Magasságos gyermekei ezzel a biztos jellel igazolják küldetésüket. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 75. o.

Az emberi leleményesség, a helyes észjárás és az alkotó képesség mind Istentől jön. Minden embernek oda kellene szentelnie magát szolgálatára. Az Úr szolgáját bibliai elvek vezérlik. Mindenkor csak azt cselekszi, ami igazságos és helyes, és semmiképp sem tér el az Úr útjától. „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Mt 6:33) – *The Upward Look*, 74. o.

Szeptember 27., kedd

A bűn eredetére lehetetlen olyan magyarázatot találni, ami megindokolná létezését. De eleget tudhatunk mind a bűn eredetéről, mind végleges megszüntetéséről ahhoz, hogy világosan lássuk: Isten igazságosan és jóakarattal kezeli a bűnt. Semmit sem tanít a Szentírás világosabban, mint azt, hogy Isten semmiképp sem felelős a bűn létrejöttéért; hogy Ő nem vonta vissza önkényesen kegyelmét; hogy nem volt hiba kormányzatában, ami alkalmat adott volna a lázadásra. A bűn „betolakodó”,

jelenlétét nem lehet megindokolni. A bűn titokzatos, érthetetlen; mentegése egyenlő volna igazolásával. Ha mentséget lehetne találni rá, vagy okot létezésére, akkor megszűnne bűn lenni. A bűnre egyetlen meghatározás van, amelyet Isten Igéje ad: „a bűn pedig a törvénytelenység”; egy olyan elv testet öltése, mely harcban áll Isten kormányzatának alapjával: a szeretet nagyszerű törvényével. – *A nagy küzdelem*, 492. o.

A bűn az önzésből eredt. Lucifer, az oltalmazó kerub elsőbbségre törekedett a mennyben. Át akarta venni a hatalmat a mennyei lények fölött, hogy eltávolítsa őket a Teremtőtől, és elnyerje imádatukat... Így csapta be az angyalokat, és így csapta be az embert is. Rávette, hogy kételkedjen Isten szavában, és ne bízson jóságában... Becsapta, hogy lázadjon fel Isten ellen, ami miatt aztán a világ a pusztulás sötétségébe sülyedt.

A bűn egy tökéletes világegyetemben jelent meg... Megjelenése vagy terjedése sosem lett megindokolva, és nem is lehet magyarázatot találni rá egészen az ítéletnapig, amikor majd a könyvek megnyitvatnak... Azon a napon mindenki előtt világossá válik, hogy a bűn megjelenése sosem volt indokolt. Akkor majd elhangzik a végső ítélet Sátán, angyalai és azon emberek fölött, akik áthágták Isten törvényeit. Amikor a lázadók, a nagy Lázáddal kezdődően az utolsó bűnösök, szembesülnek a kérdéssel, hogy miért hágták át Isten törvényét, akkor minden ajak néma marad. Senki sem fog tudni válaszolni. – *That I May Know Him*, 15. o.

Tárd ki szívedet szeretete előtt, és áradjon ez a szeretet másokra is. Ne felejtsd el, hogy mindenkinek vannak nehezen elviselhető próbái és nehezen leküzdhető kísértései. Talán tehetsz valamit e terhek könnyítésére. Fejezd ki háládat a kapott áldásokért, és méltányold, ha figyelmességet tapasztalsz. Legyen szíved állandóan tele Isten drága ígéreteivel, hogy ebből a kincstárból vigaszt és erőt nyújtó szavakat hozhass elő másoknak. Ez olyan légkörrel vesz téged körül, amely segít és felemel. Tűzd ki célul, hogy áldás leszel a körülötted levőknek, és módot fogsz találni családtagjaidnak és másoknak is a megsegítésére. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 257. o.

Szeptember 28., szerda

Lázadó munkáját a parancsnoksága alatt álló angyalok között kezdte, arra törekedve, hogy az elégedetlenség lelkületét árássa körükben.

Olyannyira megtévesztő módon dolgozott, hogy sok angyalt meg tudott nyerni ügyének, mielőtt azok teljesen átlátták volna céljait. Még a hűséges angyalok sem tudták teljesen kiismerni jellemét, és munkája következményeit sem látták előre. Miután Sátán sikeresen megnyert ügyének sok angyalt, Isten elé járult, és azt mondta: az angyalok azt kívánják, hogy ő foglalja el Krisztus helyét.

A gonosz munka mindaddig folytatódott, mígnem az elégedetlenség lelkülete valóságos lázadásba ment át. Háború tört ki, így Sátán – támogatóival együtt – kivettetett a mennyből. Sátán az elsőbbségért küzdött a mennyben, és elvesztette a harcot. Isten nem bízhatott rá többé dicsőséges és fennkölt feladatokat, s így ezek, valamint a mennyei vezetésben betöltött szerepköre, elvették tőle. – *Szemelvények Ellen G. White írásából*, 1. köt., 222. o.

Büszkeség, önszeretet, önzés, gyűlölet, irigység és féltékenység elhomályosították a felfogóképességet. Az igazság, mely üdvösségre oktatta titeket, elvesztette a megragadó erejét, és nem irányítja a gondolataitokat.

Ne hagyd, hogy a neheztelés rosszindulattá érlelődjön. Ne engedd, hogy a seb elfertőződjön, és mérgezett szavakban törjön ki, melyek megmérgezik azok értelmét, akik hallanak az ügyről. Ne engedd, hogy továbbra is keserű gondolatok töltsenek el téged meg őt is. Menj el testvéredhez, s beszélj vele alázatosan és őszintén... Az egész menny szívéen viseli a megbántott és a tévelygő közti párbeszédet.

A szeretet olaja feloldja, elmulasztja a vétkek okozta fájdalmat... Isten Lelke szívet a szívhez köt, s a mennyben örömeinek zendül a létrejött egy-ség fölött. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. köt., 529. o.

Az a bűn, amely Péter bukását okozta, és a farizeust kizárta az Istennel való közösségből, ma is emberek ezreit rontja meg. Semmi sem sérti úgy mennyei Atyánkat, és semmi sem veszélyezteti annyira az ember lelki életét, mint a gőg és az önelégültség. A bűnök között ez a legreménytelenebb, a leggyógyíthatatlanabb.

Péter bukása nem egy pillanat alatt, hanem fokozatosan történt. Nagyon magabiztos volt. Azt gondolta, hogy megmentett ember. Lépésről lépésre süllyedt, mígnem képes lett arra, hogy megtagadja Mesterét. – *Krisztus példázatai*, 154–155. o.

Szeptember 29., csütörtök

Midőn Sátánt és angyalait kitaszították a mennyből, és Sátán tudatára ébredt, hogy annak tisztaságát és dicsőségét örökre elveszítette, megbánás vett rajta erőt, s újra vissza szeretett volna jutni a mennybe. Most már szívesen elfoglalta volna régi helyét vagy bármely helyet, amelyet számára kijelölnek. De nem, a mennyet nem volt szabad többé veszélyeztetni. Az egész menny romlásnak lett volna kitéve, ha Sátánt visszabocsátják; hisz benne volt a bűnnek eredete, magában hordta a lázadás magvát. Mind ő, mind követői keservesen sírtak s kérték Istent, hogy vegye vissza őket ismét kegyébe. Ámde bűnük – a gyűlölet, irigység és féltékenység bűne oly nagy volt, hogy többé Isten sem törölhette el. Meg kellett maradnia, hogy végül elvegye büntetését.

Midőn Sátán teljesen meggyőződött arról, hogy többé nem nyerheti vissza Isten kegyét, gonoszsága és gyűlölete nyilvánvalóvá lett. Tanácskozott angyalaival, s tervet koholtak Isten uralma elleni küzdelemre. Amint Isten Ádámot és Évát a gyönyörű paradicsomkertbe helyezte, Sátán tervet kovácsolt kiirtásukra... Elhatározták tehát, hogy Sátán más alakot öltjön, s tanúsítson érdeklődést az ember iránt. Behízelve kell támadnia Isten igazságosságát, kételyt kell ébresztenie, vajon Isten éppen azt gondolja-e, amit mond. Ezután az emberek tudásvágyát kell felébreszteni, s rábeszélni, hogy kutassák Isten kifürkészhetetlen terveit – ami Sátán vétke volt –, vizsgálják annak okát, amiért Isten a tudás fájának gyümölcsétől eltiltotta őket. – *Tapasztalatok és látomások*, 146. o.

Amikor a lélek aláveti magát Krisztusnak, új erő veszi birtokába az új szívet. Olyan változás megy végbe, amelyet az ember maga sohasem képes véghezvinni. Természetfeletti munka ez, természetfeletti elemet visz az emberi természetbe. A Krisztusnak alárendelt lélek az Ő vára lesz, melyet megtart e lázadó világban. Szándéka az, hogy az övén kívül semmilyen hatalmat ne ismerjenek el. A mennyei közbenjárók által így birtokba vett lélek már bevehetetlen a Sátán ostromának. Ám, hacsak alá nem vetjük magunkat Krisztus irányításának, a gonosz fog uralkodni felettünk. Elkerülhetetlenül a világ feletti uralomért küzdő két nagyhatalom egyike vagy másika irányít bennünket. Nem szükségszerű, hogy szabad akaratból a sötétség országának szolgálatába álljunk, uralma alá kerüljünk. Csak éppen el kell mulasztanunk a szövetségkötést a világosság országával.

Ha nem működünk együtt a mennyei közvetítőkkal, akkor Sátán veszi birtokba a szívet, s lakóhelyévé teszi. A gonosz elleni egyetlen védekezés az, ha hit által Krisztus lakozik a szívben, igazságban. Ha nincs élő kapcsolatunk Istennel, sohasem állhatunk ellent a szentségtelen hatásoknak – önszeretetnek, saját vágyaink kielégítésének, a bűnre való kísértésnek. Lemondhatunk számos rossz szokásról, egy időre elhagyhatjuk Sátán társaságát, de ha nincs élő kapcsolatunk Istennel, ha nem vetjük alá magunkat neki percről percre, akkor vereséget szenvedünk. – *Jézus élete*, 324. o.

Szeptember 30., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A bűn eredete” című fejezet.